

1. XIN CHÀO

Ukida: Xin chào.

Wanpen: Xin chào.

Ukida: Lần đầu tiên được biết anh, rất hân hạnh.

Tôi tên là Ukida.

Tôi là giáo viên tiếng Nhật.

Mong anh hợp tác làm việc, học tập.

Wanpen: Lần đầu tiên được biết thầy, rất hân hạnh.

Em tên là Wanpen.

Ukida: Anh Wanpen là lưu học sinh phải không?

Wanpen: Vâng, em người Thái.

Ukida: Anh là học sinh khoa giáo dục phải không?

Wanpen: Thưa không phải ạ. Em không phải là lưu học sinh khoa giáo dục.

Em là học sinh khoa Công nghiệp.

Mong Thầy giúp đỡ.

...

Wanpen: Cảm ơn Thầy nhiều ạ. Thưa Thầy em về.

Ukida: Ừ, tạm biệt nhé.

Wanpen: A...Thưa Thầy có khách ạ.

Suzuki: Xin chào.

Xin lỗi. (Xin phép vào nhà)

Ukida: Vâng, xin chào.

Suzuki: Lần đầu tiên được biết ông, rất hân hạnh.

Tôi là Suzuki, người của công ty Maruzen.

Ukida: A a...Tiệm bán sách ở đường Hondori nhỉ.

Suzuki: Vâng. Mong ông giúp đỡ.

Ukida: Rất hân hạnh được biết anh.

Tôi là Ukida, làm việc ở trung tâm lưu học sinh.

Mong anh giúp đỡ.

...

Suzuki: Tôi xin phép về đây.

Ukida: Vâng, anh về.

2A. TÔI LÀ NGƯỜI NHẬT

Mohamed: Lần đầu tiên được biết anh, rất hân hạnh.

Tôi tên là Mohamed Omaru.

Xin lỗi, tên anh là gì ?

Tanaka: Tanaka Kenji. Rất hân hạnh biết anh.

Mohamed: Anh Tanaka là người Nhật phải không?

Tanaka: Vâng, tôi là người Nhật.

Anh Mohamed là người Indonesia phải không?

Mohamed: Không, tôi không phải là người Indonesia.

Tôi là người Malaysian.

Anh Tanaka là nhân viên công ty phải không?

Tanaka: Vâng, tôi là nhân viên công ty.

Anh Mohamed cũng là nhân viên công ty phải không?

Mohamed: Không, tôi không phải là nhân viên công ty. Tôi là bác sĩ.

Tanaka: Vợ anh cũng là bác sĩ phải không?

Mohamed: Không, vợ tôi không phải là bác sĩ.

Tanaka: Vậy cô ấy là y tá?

Mohamed: Vâng, là y tá.

2B. XIN CHÀO

Yoko: Con đi đây.

Yoichi: Con đi đây.

Mẹ : Các con đi nhé.

Yoko: Xin lỗi.

Hiroko: Vâng.

Yoko: Xin chào.

Hiroko: A... Yoko, mời vào.

Yoko: À...Đây là em trai tôi.

Yoichi: Tôi tên là Yoichi. Rất hân hạnh làm quen với chị.

Hiroko: Rất hân hạnh làm quen em. Mời vào.

Yoko: Xin phép. (Xin phép vào nhà)

Yoichi: Xin phép tôi vào.

Yoko: À! Cái này...

Hiroko: A...Cám ơn nhiều nhé.

Hiroko: Xin mời.

Yoko: A...Không phiền chứ. (Tôi ngồi đây được chứ)

Hiroko: Xin mời.

Yoko: Cám ơn. (Khi nhận một vật gì đó)

Yoichi: Cám ơn.

Hiroko: Yoichi là học sinh cấp ba phải không?

Yoichi: Vâng, năm thứ ba học sinh cấp ba. (Lớp 12PTTH)

Hiroko: Vậy thì sang năm là đại học rồi nhỉ.

Yoichi: Vâng, mà...

Yoko: Cám ơn. (Câu nói dùng sau khi ăn gì đó)

Đã đến lúc phải về rồi đây.

Yoko: Tạm biệt nhé.

Yoichi: Tạm biệt.

Hiroko: Tạm biệt.

...

Yoko: Con đã về.
Yoichi: Con đã về.
Mẹ: Về rồi đó à.

3A. TÒA NHÀ KIA LÀ TÒA NHÀ GÌ VẬY?

(Trong khuôn viên trường)

Miguel: À này... Xin lỗi.

Bưu điện là tòa nhà nào vậy?

Tanaka: Bưu điện là tòa nhà kia kia.

Miguel: À... Cái kia phải không.

Cám ơn anh nhiều.

Tanaka: Mà này, hôm nay họ nghỉ việc đấy.

Miguel: A... Thế à, tiếc thật.

Tôi là Miguel Lopez, lưu học sinh của trường đại học Hiroshima.

Nghiên cứu sinh khoa Tổng hợp.

Xin lỗi, tên anh là gì?

Tanaka: Tên tôi là Tanaka Kenji.

Tôi cũng là học sinh của trường Đại học Hiroshima.

Rất hân hạnh được biết anh, mong anh giúp đỡ.

Miguel: Ấy chính tôi mới phải nhờ anh giúp đỡ chứ, rất hân hạnh được biết anh.

Này anh Tanaka, chuyên môn của anh là gì vậy?

Tanaka: Chuyên môn của tôi là ngành điện.

Miguel: Vậy thì anh Tanaka là học sinh khoa Công nghiệp nhỉ.

Tanaka: Vâng, đúng vậy.

Là sinh viên hệ sau đại học khoa Công nghiệp.

Miguel: Khoa Công nghiệp là tòa nhà nào vậy?

Tanaka: Là tòa nhà kia kia.

Miguel: A... Cái kia phải không?

Vậy còn tòa nhà kia là tòa nhà gì vậy?

Tanaka: Là khoa giáo dục đấy.

Miguel: Thế à.

(Trong lớp học)

Mike: Anh Hayashi, cái đó là radiocassette của ai vậy?

Hayashi: Cái này là radiocassette của trường đại học.

Mike: Cái TV đó cũng của trường đại học phải không?

Hayashi: Vâng, đúng đấy.

 Thế nhưng cái camera này là của tôi.

 Cái kia, là đồ đánh rơi nhỉ.

 Cái này là bóp ví của ai vậy?

Mike: A... Là ví của tôi.

 Cám ơn anh nhiều nhé.

Hayashi: Tiền ở trong ví cũng của anh hả?

Mike: Không, tiền toàn bộ là của vợ tôi.

3B. LỚP HỌC TIẾNG NHẬT

Tanaka: Xin chào các bạn.

Tôi là Tanaka. Rất hân hạnh được làm việc cùng các bạn.

...

Anh là ai vậy?

Seno: Em là Seno.

Tanaka: Anh là người Indonesia phải không?

Seno: Vâng, là người Indonesia. Rất hân hạnh được biết thầy, mong thầy giúp đỡ.

Tanaka: Rất hân hạnh.

...

Tên của anh là gì?

John: Là John.

Tanaka: Người Mỹ phải không?

John: Thưa không, không phải là người Mỹ ạ.
Người Canada.

Tanaka: Thế à. Rất hân hạnh.

...

Tên anh là gì?

Min: Tên của em là Min. Người Malaysia.

Rất hân hạnh được biết thầy, mong thầy giúp đỡ.

...

Tanaka: Này các bạn, lớp này là lớp học tiếng Nhật.

Anh Seno, bàn của anh là cái này. Mời ngồi.

Anh John, cái đó là bàn của anh. Mời ngồi.

Anh Min, bàn của anh là cái đó. Mời ngồi.

Sách học tiếng Nhật là quyển này đây.

Chà.... Anh Min, anh đọc đi.

4A. Ở ĐÂY CÓ SÁCH

- Kinoshita: Ở đằng kia có cây nhĩ.
Tan: Vâng, có đấy.
Kinoshita: Ở dưới cây kia có con gì vậy?
Tan: Ở đằng đó có con mèo.
Kinoshita: Ngoài ra còn có con gì nữa không?
Tan: Vâng, có đấy.
Kinoshita: Có con gì vậy?
Tan: Có con chó.
Kinoshita: Ở trên cây cũng có con gì đó phải không?
Tan: Vâng, có. Ở trên cây có con quạ.
Kinoshita: Không, con kia không phải là con quạ đâu.
Tan: Con kia là bồ câu đấy. Tượng trưng cho hòa bình.
- Kinoshita: Ở phòng này có cái gì?
Mary: Có những thứ như là bàn, ghế.v.v...
Kinoshita: Ở trong phòng này có ai đó phải không?
Mary: Vâng, có đấy.
Kinoshita: Có ai vậy?
Mary: Ở đây thì có giáo viên và học sinh.
Ngoài ra còn có ai đó nữa phải không?
Kinoshita: Không, ngoài ra chẳng còn có ai cả.
Mary: Ở trong phòng này cũng có cả con mèo nữa phải không?
Kinoshita: Không, con mèo thì không có.
Động vật thì không có con gì cả.
Kinoshita: Thế nhưng, ở đằng kia có con gì đấy.
Mary: Ờ... Ở đâu?
Kinoshita: Nhìn kia, ở dưới cái bàn đó.
Mary: À... Con này là thú nhồi bông.
Kinoshita: Không, ở đằng đó kia.
Mary: Á a... Con gián.

4B. ẢO THUẬT

Nhà ảo thuật: Xin mời một vị nào đó bước vào trong này.
Yamanaka: Vâng.
Nhà ảo thuật: Xin mời. Tên anh là gì?
Yamanaka: Là Yamanaka.
Nhà ảo thuật: Yamanaka. Anh Yamanaka này, ở đây có những cái hộp.
Ở trong cái hộp bên phải có con mèo phải không nào?
Yamanaka: Vâng, có ạ.
Nhà ảo thuật: Rồi thì ... bên trong cái hộp bên trái.
Yamanaka: À... Có con thỏ.
Nhà ảo thuật: Vâng, Ở hộp bên phải có con mèo, hộp bên trái có con thỏ.
Rồi nhé... Một, hai, ba.
Ở hộp bên phải có con mèo không?
Yamanaka: Ế... Không có. Có con thỏ.
Nhà ảo thuật: Vậy thì, con mèo ở đâu?
Ở hộp bên trái phải không?
Yamanaka: Vâng, hộp bên trái. Vâng.
(Meo meo...)
Nhà ảo thuật: Tiếc thật, con mèo ở bên dưới cái bàn.
Ở hộp bên trái... Không có con gì cả.
Yamanaka: Ứ...
Nhà ảo thuật: Nè anh Yamanaka, ở đây có một cái hộp khác đây.
Ở trong hộp có cái gì không nào?
Yamanaka: Không có gì cả.
Nhà ảo thuật: Không có gì hết nhỉ. Chà... Một, hai, ba.
Anh Yamanaka, ở bên trong có cái gì không nào?
Yamanaka: Có sách.
Đây là sách ảo thuật. Anh đọc đi.
Xin cảm ơn.

5A. CÓ BAO NHIÊU CÁI BÀN?

Suzuki: Anh Kate, người ở đằng kia là ai vậy?

Kate: Là chị Ari người Ai cập.

Suzuki: Chị Ari là bạn học cùng lớp của Kate phải không?

Kate: Vâng, đúng thế.

Suzuki: Ở lớp anh Kate có bao nhiêu học sinh?

Kate: 7 người ạ.

...

Suzuki: Này anh Kate, đây là lớp học của anh.

Kate: Vâng, đúng thế.

Suzuki: Có bao nhiêu cái bàn vậy?

Kate: À... Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy.
Có bảy cái bàn.

Suzuki: À này có bao nhiêu cái TV?

Kate: Chỉ có một cái.

Suzuki: Cái ở trước bảng là phấn viết phải không?

Kate: Vâng, đúng ạ.

Suzuki: Tất cả có bao nhiêu viên?

Kate: 10 viên.

Có 2 viên trắng, 3 viên đỏ và 5 viên vàng.

Suzuki: Có bao nhiêu viên dài?

Kate: Viên dài 4 viên.

Suzuki: Vậy thì, viên ngắn 5 viên nhỉ.

Kate: Không, 6 viên ạ.

Suzuki: A xin lỗi nhé.

5B. THIẾU MẤT MỘT NGƯỜI

(Trước tượng đài Hiroshima)

- GV: Mọi người có mặt rồi cả chứ?
Một, hai, ba, bốn... bảy người.
Ồ... Thiếu mất một người nhỉ.
Người không có mặt ở đây là ai vậy?
- Lily: Aguku. Aguku không có ở đây.
GV: Ở đâu nhỉ... Anh Aguku.
Lily: A... Người ở đằng kia là anh Aguku phải không?
GV: Ừm... Đâu?
Lily: Đằng kia kia. Ở dưới gốc cây đằng kia.
GV: À đúng rồi. Vậy là đủ tất cả 8 người nhỉ.
Chà, chúng ta đi thôi.

(Tại bưu điện)

- NVBĐ: Vâng, mời người kế tiếp.
Kari: Xin lỗi, cái này giá bao nhiêu? (Phong bì lớn)
NVBĐ: À...750 yên.
Kari: À này, làm ơn lấy thêm cho tôi 3 tấm bưu thiếp và 5 con tem 80 yên. (Bưu thiếp 50 yên)
NVBĐ: Tất cả là 1300 yên.
Kari: Xin lỗi. Tôi chỉ có tờ lớn nhất (10.000 yên).
...
NVBĐ: Vâng, 8.700 yên tiền thối lại.

*NVBĐ : nhân viên bưu điện

6A. Ở ĐÂY LÀ SAIJO

Ở đây là Saijo. Saijo là một phố rượu nổi tiếng. Ngày xưa có rất nhiều xưởng nấu rượu ở đây. Cũng có nhiều người nấu rượu chuyên nghiệp nữa.

Bây giờ cũng có nhiều xưởng nấu rượu. Thế nhưng, những người chuyên nghiệp thì không có nhiều.

Hiện tại đại học Hiroshima nằm ở Saijo và thành phố Hiroshima.

Đại học Hiroshima nằm ở phía nam của ga Saijo. Ở đây có các khoa như là khoa Công nghiệp, khoa Giáo dục.v.v...

Ở thành phố Hiroshima cũng còn 2 khoa. Ở đó cũng còn nhiều học sinh.

Ngày xưa, đại học Hiroshima nằm ở thành phố Hiroshima. Không phải ở Saijo.

Vì thế, ở vùng này ở đâu cũng có núi, ruộng... Ở đây, ở đằng kia cũng thế, toàn là rừng thông. Cũng có nhiều loại thú vật như là cáo, chó sói.v.v...

Bây giờ thay thế cho các loài thú như thế, có rất nhiều học sinh.

John: Xin lỗi, ở đây là đâu ạ?

Yamada: Ở đây là khoa Giáo dục.

John: Khoa Công nghiệp ở đâu?

Yamada: Ở đằng kia là khoa Công nghiệp.

John: Khoa Y ở đâu?

Yamada: Khoa Y không ở đây.

John: Ờ... Vậy thì ở đâu?

Yamada: Khoa Y không ở Saijo.

Ở khu Kasumi thuộc thành phố Hiroshima.

John: Vậy thì các giáo viên khoa Y không có ở đây?

Yamada: Vâng, các giáo viên khoa Y không có mặt ở đây. Ở trên đó.

6B. CÓ ANH PETER Ở ĐÂY KHÔNG ?

Hs A : Xin lỗi, có anh Peter ở đây không?

Hs B : Peter. Peter Jones phải không? Người Anh.

Ở đằng kia kia.

Hs A : Không, Peter Fork. Người Mỹ.

Hs B : A a...Có lẽ ở thư viện của trung tâm lưu học sinh đấy.

Hs A : Ở đâu?

Hs B : Ở đằng kia.

Hs B : Ở chỗ có bảng dán thông báo màu xanh ở đằng kia kia.

...

Hs A : Xin lỗi, ở đây có phải là thư viện trung tâm lưu học sinh?

Hs C : Vâng, đúng đấy.

Hs A : Có anh Peter người Mỹ ở đây không ạ?

Hs C : A... Anh Peter mới hồi nãy còn ở đây nhưng mà...

Hs A : Bây giờ anh ấy ở đâu?

Hs C : À...

Hs A : Thế à. Cảm ơn bạn.

...

Hs A : A , Peter. Nãy giờ ở đâu vậy?

Peter: Ở cửa hàng tạp hóa của trường, có chuyện gì vậy?

7A. CÔNG TY BẮT ĐẦU TỪ MẤY GIỜ?

- Sato: Xin chào, anh Kennedy.
Thời tiết đẹp quá nhỉ. Anh đi đâu đấy phải không?
- Kennedy: Vâng, tôi đi Fuji đây.
- Sato: Đi mua sắm hả?
À, mới có 9 giờ.
Fuji 10 giờ mới mở cửa.
- Kennedy: Thế à, vẫn còn sớm nhỉ.
- Sato: Tôi cũng đang rảnh đây. Chúng ta đi uống trà nhé, thế nào?
- Kennedy: Ồ... Đi đi.

(Tại quán cà phê)

- Sato: Công ty của anh Kennedy bắt đầu từ mấy giờ vậy?
- Kennedy: Công ty của tôi bắt đầu từ 10 giờ. Kết thúc lúc 6 giờ.
À nhưng mà hôm nay được nghỉ.
- Sato: Thế à, hôm nay tôi cũng được nghỉ.
- Kennedy: Anh Sato hôm nay định làm gì?
- Sato: 12 giờ tôi gặp bạn ở ga Saijo. Sau đó sẽ đi Hiroshima.
- Kennedy: Anh định làm gì ở Hiroshima.
- Sato: Xem phim.
Một bộ phim rất là hay.
- Kennedy: Vậy thì thích quá nhỉ.

7B. CHÚNG TA SẼ ĐI ĐÂU?

(Trước lớp học)

Malin: Thưa thầy, ngày mai chúng ta sẽ đi tham quan ở đâu ạ?

Yamakawa: Hơi xa đấy... Iwakuni.

Malin: Chúng ta sẽ đi Iwakuni bằng tàu điện chứ?

Yamakawa: Tàu điện chuyển 9 giờ 40 phút.

Tàu điện sẽ đến Iwakuni lúc 11 giờ 30 phút.

Sau đó đi bằng xe buýt đến cầu Kintaikyo mất khoảng 20 phút.

Chúng ta sẽ ăn cơm trưa ở đó.

Các bạn cũng có thể mang theo cơm hộp.

Malin: Sau giờ cơm trưa chúng ta sẽ làm gì?

Yamakawa: Đầu tiên, chúng ta sẽ đi qua cầu Kintaikyo .

Rồi thì sẽ tản bộ ở công viên một chút.

Sau đó, chúng ta sẽ đi lên thành cổ ở trên núi.

Malin: A ... Leo núi hả thầy? gay nha.

Yamakawa: Không sao đâu. Có xe cáp điện .

Không phải leo bộ.

Thế nhưng, từ trạm dừng đến thành thì đi bộ một chút.

Con đường rợp bóng cây mát lắm.

Từ thành nhìn thấy rất rõ khu phố Iwakuni.

Là nơi rất tuyệt để nhìn ra quang cảnh xung quanh.

Malin: A ...Thế thì thích thật.

Tối nay em sẽ đi ngủ sớm. Chà, ngày mai chúng ta sẽ gặp ở ga nhé.

8A. VỊ CỦA THỨC ĂN THẾ NÀO?

Thành phố Hiroshima gần biển.

Ở vịnh biển Seto có rất nhiều cá.

Ở Hiroshima có rất nhiều quán có món ăn cá.

Cá tươi và rất ngon.

Người Nhật rất thường ăn cá.

Họ ăn các món như là tempura (các món chiên tẩm bột), cá kho, cá nướng.

Họ cũng ăn cả cá sống như là sashimi.

Họ còn ăn cả các loại rong biển như là nori, kawame.

Rong biển tốt cho sức khỏe.

Anh Yamada nói chuyện về các món ăn với anh Tan lưu học sinh.

...

Yamada: Anh Tan, anh đã ăn thức ăn Nhật rồi chứ?

Tan: Vâng, tôi đã ăn.

Yamada: Anh đã ăn những món nào?

Tan: Tôi đã ăn những món như là tempura, sukiyaki và sushi.

Yamada: Vị thức ăn của Nhật thế nào?

Tan: Các món như là tempura, sukiyaki thì ngon nhưng mà sushi thì không ngon lắm.

Lại nữa, wasabi cay quá.

Yamada: Sashimi thì thế nào?

Tan: Tôi không thích sashimi. Tôi không thường ăn cá sống.

Yamada: Rượu sake Nhật thì thế nào?

Tan: Tôi không biết nữa. Tôi không uống rượu Nhật.

Yamada: Vậy thì tiếc thật.

Cả rượu, bia anh đều không uống được.

Tan: Bia thì uống được ít ít, nhưng mà hơi đắng nhỉ.

8B. CHUNG CƯ MỚI

Pierre: Ở gần đây có chỗ nào tốt không?

NVKDND: Để xem... Chỗ này thế nào?

Hai phòng bốn chiếu rưỡi và một phòng 6 chiếu, nhà bếp có luôn cả phòng tắm và toilet, tiền thuê một tháng là 6 vạn yên. Ở gần ga, tiện lợi đấy.

Pierre: Mua sắm thì thế nào?

NVKDND: À ...Cửa hàng bách hóa và siêu thị cũng gần ngay đấy.

Pierre: Thế à. Hơi ồn chứ?

Chẳng hạn như tiếng xe điện.

NVKDND: Tiếng xe điện thì không ồn lắm đâu.

Chỉ có điều, ban ngày xe cộ và người qua lại hơi đông... Nhưng mà buổi tối thì yên tĩnh đấy.

...

NVKDND: Chỗ này đây.

Pierre: A... Là nơi đẹp nhỉ.

NVKDND: Vâng, chung cư mới đấy.

Chà, mời lên. Tầng 2.

Phòng này đây. Mời vào.

...

Pierre: Sáng sủa nhỉ.

NVKDND: Vâng, cửa sổ ở hướng nam, thông gió cũng tốt nữa. Ở đằng kia là nhà bếp, nhà tắm. Toilet ở đằng này.

Pierre: Tiền thuê một tháng là 6 vạn yên nhỉ.

NVKDND: Vâng, đúng thế. Anh thấy thế nào?

Pierre: Vâng, được đấy.

...

Yamashita: Chung cư của anh Pierre ở gần trường chứ?

Pierre: Không, bây giờ ở gần ga.

Yamashita: Thế à. Căn hộ mới thì thế nào?

Pierre: À, là một căn hộ sáng sủa, đẹp. Thêm vào đó là rất tiện lợi nữa.

* NVKDND: Nhân viên kinh doanh nhà đất.

9A. HAY MƯA NHỈ

- Damaya: Xin chào, anh Yamada. Trời hay mưa nhỉ.
Yamada: Ừ.. Ở Nhật tháng 6 trời hay mưa lắm.
Damaya: Mùa mưa mà. Mưa thì không có vấn đề gì, nhưng mà trời oi bức thì khó chịu lắm.
Yamada: Ừ nhỉ. Tôi cũng không chịu được trời oi bức.
Damaya: Đến tháng 7 là hết mùa mưa phải không?
Yamada: Vâng, rồi đến mùa hè nóng bức.
Damaya: Mùa hè, ở Hiroshima thường có bão không?
Yamada: Vâng, rất thường có những cơn bão nhỏ, bão lớn thì không nhiều lắm.
Damaya: Gió có mạnh không?
Yamada: Vâng, gió thổi mạnh.
Damaya: Mùa kế tiếp mùa hè là mùa gì?
Yamada: Mùa thu. Mùa thu lá chuyển màu rất đẹp.
Mùa thu không kéo dài lắm. Sẽ chuyển sang mùa đông ngay.
Damaya: Mùa đông, ở Saijo tuyết có rơi nhiều không?
Yamada: Không. Saijo tuyết không rơi nhiều lắm.
Thế nhưng mùa đông ở Saijo rất lạnh.
Vì thế mọi người mong mùa xuân ấm áp.
Damaya: Thế à. Vậy thì người Nhật sướng nhỉ.
Sự thay đổi bốn mùa thật là thú vị.

9B . THỜI TIẾT ĐẸP QUÁ NHỈ

(Trước ga Hiroshima)

Kawada: Xin chào. Hôm nay thời tiết đẹp quá nhỉ.

Ed: Vâng... Hôm qua mưa như thế, nhưng đến tối thì đã tạnh.

Kawada: Hôm nay chúng ta sẽ tham quan một vài nơi ở Hiroshima.
Đi bộ khá nhiều đấy.

Ed: Không đi tàu điện hả thầy?

Kawada: Không, đi chứ.

Chà, chúng ta đi thôi.

...

Kawada: Trời ấm áp nhỉ.

Ed: Em thấy hơi nóng.

Đi bộ khá lâu rồi thầy nhỉ.

Kawada: Em mặc áo len à.

Tôi thì chỉ một cái sơmi thôi đấy.

Ed: Thế ạ...Chà, cởi áo len ra thôi.

...

(Trước công viên Hòa Bình)

Kawada: Đây là nhà bảo tàng bom nguyên tử.

Mọi người hãy vào trong.

...

Kawada: Ở bên trong mát mẻ nhỉ.

Ed: Hơi lạnh đấy chứ.

Thôi lại phải mặc áo len vào vậy.

...

Kawada: Đã 5 giờ 10 rồi đấy.

Chà... Chúng ta chuẩn bị về thôi.

Bây giờ tôi đi xe buýt.

Các bạn đi tàu điện.

Trời tối rồi, các bạn cẩn thận nhé!

Ed: Thầy cũng phải cẩn thận nữa.
Thầy không sao chứ?
Chắc là thầy mệt rồi phải không ạ.
Kawada: Không không, tôi không sao cả.
Còn khỏe lắm.
Chà, hẹn tuần sau nhé.
Ed: Tạm biệt thầy ạ.

10A. BẠN TỪ ĐÂU ĐẾN VÀ ĐẾN TỪ LÚC NÀO?

- Kinoshita: Anh Tan, anh đến Nhật hồi nào vậy?
Tan: Em đã đến Nhật vào mùng 3 tháng 4 năm nay.
Kinoshita: Từ Thái lan anh đã đến thẳng Nhật hả?
Tan: Vâng, em đã đến thẳng từ Bangkok.
Kinoshita: Jonathan, anh đến từ đâu?
Jonathan: Em đến từ Canada.
Kinoshita: Anh Jonathan cũng từ Canada đến thẳng Nhật phải không?
Jonathan: Không ạ. Từ Canada em qua Hawaii, rồi mới đến Nhật.
Kinoshita: Anh Tan, máy bay từ Bangkok đáp xuống Narita hay Fukuoka vậy?
Tan: Thưa không phải Narita cũng không phải Fukuoka.
Mà là Osaka.
Từ Osaka em đến Higashi Hiroshima bằng shinkansen.
Từ cửa sổ xe em đã ngắm được núi, sông và biển.
Lần đầu tiên em cũng đã ngắm được hoa anh đào.
Rất là đẹp, nhưng mà ở công viên, nhà ga có nhiều rác. Dơ quá.
Kinoshita: Ừ nhỉ... Những núi rác thật là khó chịu.
Tan: Thưa thầy, vào kỳ nghỉ xuân thầy đã đi đâu đó phải không ạ?
Kinoshita: Ừ, tôi có đi.
Tan: Thầy đã đi đâu vậy?
Kinoshita: Tôi đi Kyoto và Nara.
Đầu tiên tôi đi Kyoto. Sau đó, ngày kế tiếp tôi đi Nara.
Rồi thì nhân tiện trên đường về tôi cũng đã ghé Okayama.
Một chuyến du lịch ngắn ngày từ mùng 3 đến mùng 5 tháng 4.
Hoa anh đào và hoa lá mùa xuân đẹp thật, nhưng mà ở đâu cũng đầy ắp du khách ngắm hoa và rác.

10B . HỢP ĐỒNG

Nơi đây là văn phòng công ty bảo hiểm nhân mạng xã hội. Ông Miki, nhân viên công ty, đang nói chuyện điện thoại.

Miki: Vậy thì ngày mốt được không ạ?

Tanaka: Ngày mốt là thứ mấy vậy?

Miki: Thứ năm.

Tanaka: Cả ngày thứ năm tôi không ở nhà.

Miki: Thế à.

Vậy thì ngày 26 thứ sáu thế nào?

Tanaka: Ngày 26 tôi có ở nhà.

Khoảng mấy giờ thì anh đến?

Miki: Để tôi xem... Khoảng 2 giờ trưa tôi sẽ đến.

Tanaka: Vâng, được đấy.

Miki: Thôi, xin phép tôi dừng đây.

Miki: Trưởng phòng, chiều thứ sáu tôi đi đến nhà ông Tanaka.

TP: Nhà ông Tanaka hôm qua anh đã đi rồi mà.

Miki: Vâng, tôi đã nói chuyện về việc bảo hiểm mới với ông Tanaka.
Thứ sáu này lại nói chuyện đó một lần nữa.

TP: Thế à. À này còn ông Yoshida thế nào rồi?

Miki: Vâng, trưa hôm qua tôi đã gặp ở quán cà phê trước ga.

TP: Còn hợp đồng?

Miki: Vâng, xong rồi ạ. Thứ hai hai người sẽ đến lấy hợp đồng.
Còn một người nữa là thầy Minami ở đại học Hiroshima.

TP: Thế à. Vậy thì tốt quá nhỉ.

* TP: Trưởng phòng

11A. TIẾNG NHẬT CỦA ANH ĐÃ GIỎI RỒI ĐẤY

Ogawa: Anh Lopesu, xin chào. Thời tiết chuyển sang nóng nhỉ.

Lopez: Vâng, ngày nào cũng nóng.

Ogawa: Anh Lopesu tiếng Nhật của anh giỏi rồi đấy.

Lopez: Không, mãi mà vẫn chưa nói rành nữa.
Còn dở lắm.

Ogawa: Học tiếng Nhật có vui không?

Lopez: Vâng, giờ học thú vị lắm.
Nhưng bài tập nhiều, mệt quá.

Ogawa: Các thầy dễ tính chứ?

Lopez: Vâng, rất dễ tính.

Ogawa: Vậy thì tốt nhỉ. À này, anh Lopesu. Anh đã ăn cơm trưa chưa?

Lopez: Chưa, tôi chưa ăn.

Ogawa: Nếu vậy, chúng ta cùng ăn nhé?

Lopez: Ừ nhỉ. Cùng đi ăn đi.
Vậy thì ăn gì đây?

Ogawa: Chúng ta ăn món zarusoba nhé?

Lopez: Hay đấy. Mất khoảng bao nhiêu tiền?

Ogawa: Khoảng 800 yên.

Lopez: Hơi mắc nhỉ. Thế nhưng tôi thích zarusoba.
Chúng ta đi ăn đi.

11B . CHÚNG TA SẼ CHỌN MÓN GÌ ?

Kawada Haruo:

Tối giờ cơm trưa rồi đấy nhỉ.

Mình ăn trưa ở đâu đó đi?

Kobayashi Natsuko:

Ừ... Tôi cũng đã đói bụng.

Haruo: Món gì thì được đây?

Thức ăn Nhật, Trung quốc, ramen, udon?

Có nhiều quán lắm đấy.

Natsuko: Để xem nào...Tôi thích ăn udon.

Haruo: Chà, tôi chọn món soba.

Quán đằng kia đi được đấy.

Hôm nay tôi đãi anh nhé.

Thôi chúng ta vào đi.

...

Haruo: Vẫn còn đói nhỉ.

NPV: Chọn món gì nữa đi.

Natsuko: Làm ơn gọi cho tôi món tempura udon.

Haruo: Tôi thì zarusoba.

...

NPV: Xin lỗi đã để quý khách chờ.

Haruo: Thôi mình ăn đi.

Natsuko: Ăn đi.

Haruo: Thế nào?

Natsuko: Ngon quá ha.

Haruo: Thế hả. Ngon thật hả.

Natsuko: Anh thường đến đây không?

Haruo: Chỉ thỉnh thoảng mới đến.

...

Haruo: A à... Ngon thật.

Natsuko: Cảm ơn, anh đã chiêu đãi tôi.

Haruo: Thôi mình về đi.

...

Natsuko: Thời tiết hơi nóng rồi nhỉ.

Haruo: Sắp mùa hè rồi đấy.

12A. TÔI THÍCH TEMPURA

Hanako: Này Wong, đánh tennis nhé.

Wong: Tôi không thích đánh tennis.

Tôi thích đánh cầu lông.

Hanako: Anh Yamada thích chơi gì?

Yamada: Tôi thích đánh dĩa cầu mà Wong lại thích đánh cầu lông.

Chúng ta đánh cầu lông đi.

Hanako: Ừ há... Vậy thì mình chơi đi.

Này Wong, đánh cầu lông xong, chúng ta cùng đi ăn nhé.

Wong: Vậy thì hay quá nhỉ.

Hanako: Anh Wong thích món gì?

Wong: Tôi thích tempura.

Yamada: Anh cũng thích sashimi chứ?

Wong: Không, tôi không thích sashimi.

Yamada: Người nước ngoài không thích ăn sashimi lắm nhỉ.

Unajyuu thì thế nào? (Lươn nướng ăn chung với cơm trộn nước sauce)

Wong: Không ghét nhưng mà hôm nay tôi thích ăn tempura.

Yamada: Hanako mình đi đâu đây?

Hanako: Chúng ta đi đến Hondori đi.

Đi bằng xe điện hay là xe buýt?

Wong: Xe điện và xe buýt đường nào mắc?

Tôi muốn đi cách nào rẻ.

Hanako: Xe buýt thì mắc hơn xe điện đấy.

Yamada: Vậy thì chúng ta đi bằng xe điện đi.

Wong: Anh Yamada, Hanako thích chơi tennis đấy nhỉ.

Ngày mai chúng ta chơi tennis đi.

Yamada: Hay đấy.

Này Wong, ngày mai nhóm anh Tan cũng đến chứ?

Wong: Có lẽ đến đấy. Thế nhưng chắc là anh Tan không thích chơi tennis đâu.

Yamada: Thế à.

Hanako: Chắc là ngày mai trời cũng nắng chứ.

Yamada: Có lẽ trời không mưa đâu.

Wong: Tôi nghĩ chắc là nắng đấy.

12B . ÂM NHẠC

- Kawakami: Này Hannah, buổi tối bạn thường làm gì?
- Hannah: Tôi thường nghe nhạc.
- Kawakami: Bạn thích loại nhạc gì?
- Hannah: Jazz. Anh Kawakami thì thế nào?
- Kawakami: Tôi thích nhạc cổ điển.
Anh Hannah ghét hả? (Không thích hả?)
- Hannah: À... Thỉnh thoảng tôi có nghe Chopin, nhưng tôi không thích những nhạc sĩ khác lắm.
Giới trẻ Nhật thì thế nào?
- Kawakami: À... Cũng có những người thích nhạc cổ điển nhưng chắc là ít hơn những người thích nhạc pops.
Những bạn cùng lớp của tôi cũng toàn nghe nhạc pops, nhạc cổ điển họ không thích nghe lắm.
Hơi đáng tiếc nhỉ.
- Hannah: Chắc giới trẻ nước nào cũng vậy thôi.
- Kawakami: Bạn nghĩ thế à?
- Hannah: À này người Nhật thích hát trước đám đông nhỉ.
- Kawakami: Ú... Tại sao?
- Hannah: Là vì... Họ thường đi hát karaoke phải không nào?
Lại nữa trên TV hay có chương trình thi thỏa mãn giọng hát nhỉ. Tại sao vậy?
Tôi cũng thích hát và thường hát một mình, nhưng mà tôi không thích hát trước đám đông.
- Kawakami: Cũng có nhiều người không thích hát trước đám đông đấy chứ.
Cũng tùy người thôi.
- Hannah: Thế à.

13A. LÀM ƠN CHỈ CHO TÔI ĐỊA CHỈ

- Saharto: Xin chào anh Nagashima.
Anh định đi đâu đó phải không?
- Nagashima: Vâng, tôi định ghé nhà người bạn, sau đó đi đến trường đại học, chơi tennis. Anh Suharto đi đâu đấy?
- Saharto: Tôi định đi siêu thị You me.
Mua bản đồ Kyoto ở hiệu sách You me, ăn cơm trưa, rồi về nhà.
- Nagashima: Du lịch hả? Thích nhỉ.
Nếu là bản đồ Kyoto thì anh Kitayama có đấy. Lại nữa anh ấy rành về Kyoto lắm.
- Saharto: Thật vậy sao? Tôi muốn hỏi chuyện về...
Nhà của anh Kitayama ở đâu vậy?
Anh có thể chỉ cho tôi địa chỉ được không?
- Nagashima: Nếu là chỗ của anh Kitayama thì từ trường đại học gần lắm.
Chắc chắc là ở Shitami đấy.
Tí nữa chúng ta cùng đi vậy?
- Saharto: Vâng, nhất định nhờ anh.
- Nagashima: Vậy thì khoảng 2 giờ chúng ta gặp nhau ở trước bưu điện nhé.
- Saharto: Vâng.
- Nagashima: Nhớ đừng đến trễ đấy.
- Saharto: Vâng, yên chí.
Chà, hẹn gặp lại nhé.

13B . NÓI CHUYỆN ĐIỆN THOẠI

- Lily: À ... 273 0458...
Alô, có phải nhà thầy Kobayashi không ạ?
Tôi là Lili Warli, có thầy Kobayashi ở nhà không ạ?
- Vợ Thầy: Vâng, làm ơn chờ một chút.
- Kobayashi: Alô, Kobayashi đây.
- Lily: A ... chào thầy, em là Lili.
Hôm nay em có hẹn đến thầy, nhưng mà...
- Kobayashi: Tôi đang chờ đấy chứ, sao có chuyện gì vậy?
- Lily: Đột nhiên em bị đau bụng, bây giờ em đi bệnh viện ạ.
- Kobayashi: Ừ ... Vậy là không ổn đâu.
Em đã ăn đồ gì cũ à?
- Lily: Không ạ, em không ăn đồ gì lạ cả.
Có lẽ không có vấn đề gì đâu ạ.
Tuy vậy hôm nay em không đến thầy được.
Sắp tới thầy cho em xem máy vi tính của thầy nhé.
Em muốn dùng vi tính trong nghiên cứu của mình.
- Kobayashi: À để tôi xem nào, nếu chủ nhật này thì được đấy.
Đến nhà tôi chơi nhé?
Lúc đó tôi sẽ chỉ cho cách sử dụng luôn.
- Lily: Vâng, em nhờ thầy. Vâng, chủ nhật em đến.
- Kobayashi: Giữ gìn sức khỏe nhé.

14A. HANAKO ĐANG ĐỌC SÁCH

Hôm nay trời mưa lất phất từ sáng.

Hanako mở hé cửa sổ, ngồi đọc sách trong phòng.

Đột nhiên cô ấy nhìn qua cửa sổ.

Chợt thấy, Taro đang chạy trong mưa.

Hanako cất tiếng gọi Taro.

Hanako: Này Taro, trời đang mưa như thế sao anh lại chạy bộ vậy?

Taro: Bởi vì tuần sau có đại hội thi marathon.

Hanako: A... Thì ra là thế. Cố gắng lên nhé.

Taro: Cảm ơn.

Hanako bạn thường đọc sách nhỉ, sao không chơi thể thao?

Hanako: Tôi rất thích đọc sách.

Hơn nữa, bởi vì tôi hơi bị đau chân.

Taro: Sao đau chân vậy?

Hanako: Tháng trước tôi chơi tennis và bị bong gân.

Tôi vấp phải quả banh để ở sân chơi tennis và bị té.

Taro: Vậy thì xui nhỉ, mau lành nhé.

Rồi chúng ta cùng chạy nhé.

Hanako: Cảm ơn. Đường ướt đấy, bạn cẩn thận.

À này, đang có công trình điện thoại người ta đào đường chỗ này chỗ kia, bạn cẩn thận kéo té trầy chân đấy.

Taro vẫy tay rồi lại chạy tiếp trong mưa. Hanako cũng vẫy tay và bắt đầu đọc sách lại.

Một lúc sau mưa tạnh, những tia nắng mặt trời chiếu yếu ớt. Gió thổi thoang thoảng. Những cành lá xanh tươi ẩm ướt, đầy sức sống, rung nhẹ.

Bây giờ Taro đang chạy ở đoạn đường nào nhỉ...

14B . CẢM CÚM

Bác sĩ: Thế nào rồi?

Fon: Vâng, từ sáng đến giờ tôi cảm thấy trong người khó chịu.
Không những đau đầu mà còn cảm thấy hơi buồn nôn nữa.

Bác sĩ: Cặp nhiệt độ 37 độ rưỡi phải không? Có đau bụng không?

Fon: Không ạ, không đau.

Bác sĩ: Thế à. Để tôi xem cổ họng sao nào.

Làm ơn há miệng ra. A a....

Hơi đỏ đấy. Anh có ho không?

Fon: Vâng, ho ít ít.

Bác sĩ: Làm ơn cởi áo ra xem nào. ...

Vâng, được rồi.

Anh nằm xuống kia đi.

Fon: Vâng.

Bác sĩ: Có đau ở đây không?

Fon: Không ạ.

Bác sĩ: Ở đây.

Fon: Không ạ.

Bác sĩ: Vâng, được rồi. Có lẽ bị cảm đấy.

Tôi sẽ chích thuốc, hôm nay nhớ giữ ấm và nghỉ ngơi nhé.

Fon: Vâng, cảm ơn bác sĩ.

Bác sĩ: Giữ gìn sức khỏe nhé.

...

Ogawa: Anh Fon, hôm qua sao vậy?

Fon: À...bị cảm, tôi đã ngủ suốt cả ngày ở phòng.

Ogawa:Cảm hả? Anh Fon lúc nào cũng khỏe thế mà...

Fon: Ừm... đó là thể mạnh của tôi mà.

Có lẽ tại tối hôm kia trời lạnh quá.

Ogawa:Khỏe rồi chứ.

Fon: Ừ... Khỏe hẳn rồi.

Nhưng mà bệnh viện đưa nhiều thuốc lắm.

Thuốc giảm sốt, thuốc ho, a...thêm thuốc gì nữa nhỉ.

Tôi đã ngạc nhiên sao nhiều loại thuốc thế.

15A. BẠN CÓ THỂ BƠI ĐƯỢC BAO XA ?

Higashiyama: Anh Park anh thích chơi thể thao không?

Park: Vâng, rất thích. Đặc biệt là tôi thích bơi lội.

Higashiyama: Thế à. Tôi cũng thích bơi lội.

Tôi chỉ có thể bơi được 200 m thôi, nhưng một tuần một lần tôi đi đến hồ bơi của trường đại học bơi.

Anh Park có thể bơi được bao xa?

Park: Xa đến mấy tôi cũng có thể bơi. Nhưng dạo này vì bận nên thỉnh thoảng tôi mới có thể đi.

Thay vào đó mỗi sáng tôi chạy bộ.

Tôi không thể chạy nhanh được, nhưng mỗi ngày tôi chạy khoảng 5 km.

Higashiyama: Vận động thích hợp rất tốt cho sức khỏe. Tôi cũng muốn tìm thời gian rảnh rỗi để thực sự tập luyện.

...

Yamamoto: Anh Gali giỏi tiếng Nhật nhỉ, anh học ở đâu thế.

Gali: Tôi học ở trường tiếng Nhật ở nước mình. Đàm thoại thì nói được chút chút, nhưng Kanji thì không thể đọc nhiều lắm.

Nếu là tiếng Pháp và tiếng Đức thì tôi có thể đàm thoại lẫn đọc.

Yamamoto: Vậy thì tuyệt nhỉ. Tôi chỉ biết tiếng Nhật thôi. Nhưng mà từ sang năm tôi muốn học tiếng Trung quốc.

Gali: Vậy thì giống tôi nhỉ.

Tôi cũng muốn học tiếng Trung quốc. Chúng ta cùng cố gắng đi.

Yamamoto: Ủ, cùng cố gắng nhé.

15B . BẠN CÓ THỂ XEM PHIM Đấy

(Cốc cốc)

- Nishida: Anh Wong. Có nhà không? Nishida đây.
- Wong: A... Anh Nishida. Mời vào. Xin mời xin mời.
- Nishida: Xin phép tôi vào nhé.
Hôm nay là ngày nghỉ anh làm gì vậy?
- Wong: Tôi xem TV để học tiếng Nhật đó mà.
- Nishida: Ừm... Thế nào, đại khái hiểu chứ?
- Wong: Ờ... Chưa đâu chưa đâu.
Bởi vì tốc độ họ nói nhanh lắm, tôi không thể nghe bắt được.
Khó nhỉ.
- Nishida: Anh Wong không những có thể đọc sách tiếng Nhật mà Kanji cũng có thể viết giỏi nhỉ.
Đàm thoại cũng đã lưu loát, tôi nghĩ anh có thể nói khá trôi chảy rồi đó.
- Wong: Ờ... Nếu là bạn bè hay thầy giáo thì đại khái không có vấn đề gì.
Thế nhưng người Nhật nói chuyện với nhau thì nhiều cái tôi còn không hiểu lắm.
- Nishida: Anh không hay xem phim lắm phải không?
Phim không những màn ảnh to, dễ nhìn, mà âm thanh cũng lớn, tiếng Nhật cũng dễ nghe nữa.
- Wong: Ờ... Nhưng mà xem phim ở rạp không những mắc, mà phim nào hay cũng không rành nữa.
- Nishida: A... Ừ nhỉ. Ngày mai anh có thể xem được một bộ phim hay đấy. Lại miễn phí nữa. Thế nào?
Đi xem không?
- Wong: Ngày mai tôi cũng chẳng có dự định gì. Ở đâu vậy?
- Nishida: Ở lớp học của trường đại học đấy. Chúng ta cùng xem nhé.
- Wong: Phim gì vậy?
- Nishida: Phim “Mười hai người Nhật dễ dãi”.
Nghe nói là một bộ phim khá hay đấy.
- Wong: Vậy thì thích nhỉ. Bắt đầu từ mấy giờ?

Nishida: Từ 10 giờ 30. Đừng trễ nhé.

Thôi tôi về đây. Chà, ngày mai gặp ở trường đại học nhé.

Wong: Tạm biệt.

(Tiếng đóng cửa)

MỤC LỤC

1 . Xin chào.	1
2A. Tôi là người Nhật.	2
2B. Xin chào.	3
3A. Tòa nhà kia là tòa nhà gì vậy?	5
3B. Lớp học tiếng nhật.	7
4A. Ở đây có sách.	8
4B. Ảo thuật.	9
5A. Có bao nhiêu cái bàn?	10
5B. Thiếu mất một người.	11
6A. Ở đây là saijo.	12
6B. Có anh Peter ở đây không ?	13
7A. Công ty bắt đầu từ mấy giờ?	14
7B. Chúng ta sẽ đi đâu?	15
8A. Vị của thức ăn thế nào?	16
8B. Chung cư mới.	17
9A. Hay mưa nhỉ.	18
9B. Thời tiết đẹp quá nhỉ.	19
10A. Bạn từ đâu đến và đến từ lúc nào?	21
10B. Hợp đồng.	22
11A. Tiếng nhật của anh đã giỏi rồi đấy.	23
11B. Chúng ta sẽ chọn món gì?	24
12A. Tôi thích tempura.	25
12B. Âm nhạc.	26
13A. Làm ơn chỉ cho tôi địa chỉ.	27
13B. Nói chuyện điện thoại.	28
14A. Hanako đang đọc sách.	29
14B. Cảm cúm.	30
15A. Bạn có thể bơi được bao xa?	31
15B. Bạn có thể xem phim đấy.	32